

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5497/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Фонд за развој Републике Србије из Ниша, кога заступа Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., коју заступа Лазар Бегенишић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2123/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2123/23 од 16.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2123/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П 1262/22 од 30.03.2023. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ до 1.454.069,05 динара са законском затезном каматом од 08.10.2022. године до исплате, као и захтев за обавезивање тужене да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој накнади парничне трошкове у износу од 64.785,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2123/23 од 16.11.2023. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П 1262/22 од 30.03.2023. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се применом члана 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је нашао да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и за уједначавање судске праксе, као ни за ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужилац уз ревизију није приложио доказе о постојању различитих судских одлука о истој чињеничној или правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе, јер у погледу примене одредби Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о хипотеци, у вези са принудном наплатом доспелог дуга по уговору о кредиту продајом заложене непокретности постоје уједначена судска пракса. Образложење побијаних одлука у погледу разлога због којих је тужбени захтев одбијен у складу је са сада потојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози којима су као неосновани оцењени жалбени наводи тужиоца одговарају и усклађени су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

У овој парници, сходно члану 191. ЗПП покренутој тужбом поднетом дана 20.10.2022. године, правилно је цењен приговор застарелости имајући у виду правну природу камате као потраживања које сходно члану 372. ЗОО застарева у року од три године од доспелости сваког појединачног давања, у конкретном случају последњи пут измиреног током 2014. године.

Из наведених разлога, сходно члану 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 1. ЗПП прописано је да против правоснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, а ставом 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 20.10.2022. године. Вредност предмета спора је 1.454.069,05 динара.

Како се тужбени захтев односи на износ који очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, то је ревизија недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП којим је предвиђено да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, којим је прописано да ће налаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију Врховни суд одбацити решењем ако је то у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић